

عنوان مقاله:

انسان در کیمیای سعادت

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی زبان و ادبیات فارسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسنده:

فاطمه حسین زاده - آموزگار پایه ششم مدرسه شهید سهرابی شهرستان چابپاره

خلاصه مقاله:

یکی از محورهای اساسی تفکرات و تاملات اندیشمندان، عرفا و فلاسفه اساس شناخت ماهیت انسان است. در غالب ادیان الهی مخصوصا دین مبین اسلام نیز به شناخت این شاهکار خلقت تاکید زیادی شده است تا مقدمه ای در شناخت حضرت حق تعالی باشد. از مهم ترین موضوعاتی که در جهت شناخت انسان مطرح می شود، روابط، حقوق و تکالیف آنان در مقابل یکدیگر است. ابوحامد امام محمد غزالی، متفکر و اندیشمند قرن پنجم هجری، در آثار گراندش این موضوع را سرلوحه کار خود قرار داده است. در این مقاله با مطالعه سه اثر معروف غزالی؛ یعنی کیمیای سعادت، نصیحه الملوک و احیاء علوم الدین، دیدگاه و نظریات وی در ارتباط با حقوق و روابط انسان ها استخراج، بررسی و نقد و تحلیل شده است که با توجه به بینش دقیق و عالمانه او می توان دیدگاه های وی را سرلوحه اخلاق و رفتار جامعه بشری قرار داد. از جمله مهم ترین حقوقی که غزالی مخاطبان خود را به رعایت آن ها سفارش کرده است، مواردی است از قبیل حقوق مسلمانان، همسایگان و دوستان نسبت به یکدیگر، حقوق اعضای خانواده نسبت به یکدیگر، حقوق برابر در ازدواج، حق آبرو و حقوق رفاهی و سایر حقوق مردم که بر عهده دولت هاست. غزالی در کیمیای سعادت بیان می کند که انسان تنها منحصر به ظواهر جسم و نیازهای باطنی چون گرسنگی و خواب و نیاز جنسی نیست بلکه انسان شناخت انسان فراتر از این موارد می باشد. اگر بخواهی انسان را بشناس، بدان که انسان از دو چیز آفریده شده؛ کالبدی ظاهر که آن را «تن» گویند و معنی باطنی که آن را «نفس» گویند و جان و دل گویند. حقیقت وجود انسان دل است.

کلمات کلیدی:

انسان، امام محمد غزالی، کیمیای سعادت، دل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1452559>

